

Ovčara 12. 5. 49

Gospodin Toučo!

Prinela sam vaše pismo i kopije, nisam Fauu odmah odgovorila, jer sam bila kod personalnog i obično mi je, da ću uskoro primiti pismenu rešenje. Mislila sam čim ga primim odmah ću Fauu javiti. No da danas nisam još ništa pozitivnog saznala, dali će mi se uvažiti ili ne. Jela sam i po drugi puta kod njega, on i sada mi je odgovorio, da ne može tako brzo da se reši ta stvar, jer je velika eskudica u našem Dobru, činovnicima, te tako, nema mići kamjenc meni.

Moram Fauu ujedno javiti, nešto novo, što će Gas verovatno iznenaditi. ... Dakle u nedelju sam se parčila. Ne nadajući se ni pama tome, da bi moglo tako uskoro do toga doći. Znam da ćete pomisliti, moguće pa "Tecu". No, ne - te neće ja nisam. Da Zvonko, ako ste videli onu drugu sliku što sam imala na masini.

Dali sam sada petna ili ne, ne mogu vam prava reći, samo znam da ga ne volim, onako kako bi ga trebalo voleti.

Teta Erice je to takođe iznenadilo, jer je mislila, da nikada neće Tumu poboraviti. Ali to ne znači da sam ja njega poboravila.

To su sada samo paruke, no zjevat ćemo
se tek kada izađe iz vojske t.j. ^{koz} još deset mjeseci.
Koko ti i gđa Tonka?

Teta Erna kaže, da sada nema snage da
počnem raditi u muzeu. No ja mislim, iako se
udom da mi neće drugo preostati, nego nastaviti
raditi. Jošto smo oboje dosta siromašni. No ne
mogu napred da znam svoju budućnost.

Nego mislim ti učinite kako mislite da je
najbolje.

Kada dobijem rješenje javit ću vam odmah.
Primite pozdrav ti i gđa Tonka od

Erna